

گزارش خبری

اروپا و چالش توقف کمک‌های آمریکا به اوکراین

رئیس پارلمان اروپا از کشورهای عضو این اتحادیه خواسته است وابستگی خود به بازارهای خارجی در حوزه تسلیحات نظامی را به طور چشمگیری کاهش دهند. او بر ضرورت ایجاد یک بازار تسلیحاتی مشترک، مشابه بازار اقتصادی اروپا تاکید کرده و آن را راهکاری کلیدی برای تقویت امنیت دفاعی قاره دانسته است. این موضع‌گیری در حالی مطرح شده که اتحادیه اروپا با نگرانی‌هایی جدی درباره تغییر احتمالی سیاست‌های نظامی و خارجی ایالات متحده مواجه است. این نگرانی‌ها پس از تصمیم دونالد ترامپ، رئیس جمهوری آمریکا، مبنی بر تعلیق ارسال کمک‌های نظامی به اوکراین شدت گرفت، چراکه این اقدام می‌تواند بر توان نظامی در منطقه تأثیر منفی بگذارد و جایگاه دفاعی اروپا را به چالش بکشد. قطع کمک‌های نظامی آمریکا به کی‌یف، به‌ویژه در حوزه‌هایی که اروپا توانایی جبران کامل آنها را ندارد، می‌تواند اثرات بلندمدت و گسترده‌ای داشته باشد. اگرچه برخی از نیاها، مانند تأمین گلوله‌های توپخانه، با تلاش‌های اروپا جبران‌پذیر است، اما برخی دیگر نظیر تجهیزاتی با فناوری پیشرفته‌تر به سرمایه‌گذاری و زمان بیشتری نیاز دارند. براساس گزارش مؤسسه کیل آلمان، ایالات متحده در بازه زمانی ۲۰۲۲ تا ۲۰۲۴ حدود نیمی از کمک‌های نظامی اوکراین را به‌تنهایی تأمین کرده است. گزارش مزبور همچنین چهار حوزه حساس نظامی را که احتمالاً در نتیجه توقف کمک‌های آمریکا بیشترین آسیب را خواهند دید، تشریح می‌کند. نخستین حوزه آسیب‌پذیر، سیستم‌های دفاع هوایی است. اوکراین به دلیل حملات مداوم موشکی و پهپادی روسیه نیاز حیاتی به تقویت سامانه‌های پدافندی خود دارد. در کنار مصرف بالای مهمات، فرسودگی تجهیزات نیز از چالش‌های اصلی کی‌یف به‌شمار می‌رود. هم‌اکنون اوکراین از هفت سامانه پدافند هوایی پاتریوت که از آمریکا، آلمان و رومانی دریافت کرده است، بهره می‌گیرد. همچنین دو سامانه اروپایی سمپت (SAMP/T) نیز که توانایی رهگیری اهداف در ارتفاع بالا را دارند، از ایتالیا و فرانسه در اختیار این کشور قرار گرفته است. به گفته میخائیلو ساموس، پژوهشگر حوزه نظامی اوکراین، موشک‌های بالستیک نه‌تنها برای نیروهای اوکراین، بلکه برای حفاظت از شهرهایی این کشور کاملاً ضروری هستند، اما مشکلات اساسی همچنان پایرجاست؛ نظیر تأمین مهمات برای سامانه‌های آمریکایی و فراهم‌کردن قطعات یدکی برای نگهداری و تعمیر آنها. آلمان در تلاش است اولین کارخانه تولید مهمات سامانه پاتریوت را در خارج از ایالات متحده احداث کند، اما آغاز تولید در این کارخانه حداقل تا سال ۲۰۲۷ میسر نخواهد بود. بنابراین اروپا در کوتاه‌مدت هنوز قادر به پرکردن این خلأ نیست. طبق گزارش العربیه و نظر یوهان میشال، کارشناس نظامی، اگرچه سامانه پدافند هوایی سمپت کارایی بسیار بالایی دارد، از نظر تحرک محدود است و تولید آن نیز تاکنون در تعداد محدودی انجام شده است. او پیشنهاد داده اروپا سرمایه‌گذاری در تولید این سامانه را افزایش دهد و حتی در صورت لزوم، تولید آن را در کشورهای خارج از فرانسه و ایتالیا نیز در دستور کار قرار دهد. به عنوان یک راهکار موقتی دیگر، افزایش ارسال جنگنده‌های اروپایی به اوکراین پیشنهاد شده است تا این کشور بتواند خطوط دفاع هوایی خود را تقویت کند. تاکنون جنگنده‌هایی مانند اف-۱۶ و میراژ ۲۰۰۰–۵ از سوی برخی کشورهای اروپایی به اوکراین واگذار شده‌اند و گسترش این کمک‌ها همچنان می‌تواند ظرفیت دفاعی کی‌یف را ارتقا دهد. تجهیزات نظامی ارائه‌شده توسط آمریکا به اوکراین این قابلیت را فراهم می‌کند که اهداف دشمن در عقب خاک روسیه مورد هدف قرار گیرند. از جمله مهم‌ترین این تجهیزات، موشک‌های ATACMS است که از طریق سامانه‌های هیمارس پرتاب می‌شوند. آمریکا تاکنون حدود ۴۰ سامانه هیمارس را به اوکراین تحویل داده است. در این میان، مشکل اروپا در این است که تعداد سامانه‌های مشابه هیمارس در ارتش کشورهای اروپایی محدود است. بنابراین، گزینه جایگزین برای اروپا استفاده از موشک‌های اسکالپ فرانسه و استورم‌شندو بریتانیاست که قابلیت شلیک از هواپیما را دارند. اروپا در حوزه تسلیحات ضدتانک وضعیت قابل قبولی دارد. به گفته لیو براینیبه، کارشناس نظامی، اروپا در این زمینه پیشرفت چشمگیری داشته و تولید گلوله‌های توپخانه و سامانه‌های ضدتانک را افزایش داده است. اتحادیه اروپا برنامه‌ریزی کرده تا سال ۲۰۲۵ حدود ۱٫۵ میلیون گلوله توپخانه ۱۵۵ میلی‌متری تولید کند؛ رقمی که حتی از تولید آمریکا (۱٫۲ میلیون واحد) نیز بیشتر خواهد بود. بنابراین اروپا در این حوزه می‌تواند کمبودهای موجود را جبران کند. زمینه اطلاعات و شناسایی، وابستگی اوکراین به ایالات متحده بسیار شدید است. آمریکا از طریق ماهواره‌ها، پهپادها و سیستم‌های شناسایی پیشرفته، اطلاعات حیاتی را جمع‌آوری و پردازش می‌کند. مسئله اروپا این است که سیستم‌های شناسایی موجود در این قاره، نه‌تنها گستردگی، بلکه دقت سیستم‌های آمریکایی را ندارند.

بازمانده‌های حکومت بشار اسد در سوریه دست به کار شدند و یک نزاع خونین را کلید زدند

بلبشو در شام

عکس Gettyimages

گرفته است. هم‌زمان مقامات امنیتی اقدام به اعمال مقررات منع آمدوشد شبانه در لاذقیه، طرطوس و حمص کرده‌اند و تدابیر امنیتی تشدید شده است.

درگیری‌های خونین سه روز اخیر فقط یک نبرد محلی بر سر کنترل چند روستا با شهر نیست، بلکه نمادی از بحران عمیق‌تری است که ریشه در فروپاشی ساختار قدرت پس از سقوط بشار اسد، رقابت‌های منطقه‌ای و بین‌المللی و شکاف‌های قومی-مذهبی دارد. این درگیری‌ها در منطقه‌ای رخ داده که برای دهه‌ها پایگاه امنیتی و اجتماعی خاندان اسد محسوب می‌شد و اکنون به صحنه‌ای از تقابل نیروهای دولت جدید، شبکه‌های وفادار به نظام سابق و گروه‌های محلی علوی تبدیل شده است. از دسامبر ۲۰۲۴ و زمانی که ائتلافی از شورشیان به رهبری «هیئت تحریرالشام» کنترل دمشق را به دست گرفتند، سوریه شاهد بازتعریف قدرت در سطح ملی و منطقه‌ای بوده است. براساس گزارش‌های میدانی، حداقل ۴۵ درصد از نخبگان امنیتی سابق نظام اسد حاضر به همکاری با دولت جدید نشده و به شبکه‌های زیرزمینی پیوسته‌اند. این شبکه‌ها که عمدتاً در مناطق علوی‌نشین مانند لاذقیه متمرکزند، از حمایت مالی و لجستیکی بازیگرانی مانند روسیه و دیگر حامیان حکومت بشار اسد برخوردارند. روسیه فقط در ژوئن سال گذشته، حدود ۱۵۰ دستگاه خودروی زرهی به این گروه‌ها تحویل داده است، در حالی که دیگر حامیان اسد هم از طریق ایجاد «کریدور سلاح» از عراق به لاذقیه، مسیر انتقال تجهیزات نظامی را تسهیل می‌کردند. درگیری‌های اخیر با یک جرقه محلی آغاز شد؛ مقاومت ساکنان روستای بیت آنا، زادگاه سهیل حسن در برابر تلاش نیروهای امنیتی برای دستگیری فردی متهم به قاجاق سلاح. این حادثه به‌سرعت به یک بحران ملی تبدیل شد. نیروهای دولتی با استفاده از پهپادها و هلیکوپترهای جنگی، مواضع شبه‌نظامیان را در جنگل‌های الساحل هدف گرفتند. درحالی‌که شورشیان وفادار به اسد با خمپاره‌اندازهای پیشرفته ساخت ترکیه و سلاح‌های ضدتانک روسی پاسخ دادند. این تقابل نه‌تنها نشان‌دهنده عمق وابستگی دو طرف به حامیان خارجی است، بلکه گویای تبدیل‌شدن سوریه به میدان آزمایش سلاح‌های پیشرفته قدرت‌های جهانی است. استان لاذقیه به دلایل استراتژیک و نمادین در کانون این بحران قرار دارد. این منطقه میزبان تنها بندر عمیق سوریه در مدیترانه، بندر لاذقیه، است که ۷۰ درصد واردات غذایی کشور از طریق آن انجام می‌شود. همچنین نزدیکی این استان به پایگاه هوایی روسیه در حمیمیم آن را به نقطه کانونی رقابت

مسکو و آتکارا تبدیل کرده است. از سوی دیگر، لاذقیه قلب تپنده جامعه علویان سوریه است که حدود ۱۲ درصد جمعیت کشور را تشکیل می‌دهند و برای دهه‌ها ستون اصلی حامی اسد بودند. نظرسنجی اخیر مرکز پژوهش‌های استراتژیک امارات نشان می‌دهد ۶۸ درصد از علویان، دولت جدید را «غیرقانونی» می‌دانند و این نارضایتی اکنون به شکل اعتراضات مسالمت‌آمیز و در مواردی مقاومت مسلحانه بروز یافته است.

رقابت قدرت‌های خارجی بر سر سوریه نیز در این بحران بازتاب یافته است. ترکیه که حامی اصلی دولت جدید است، سامانه‌های دفاع هوایی «هیسار-۱» را در مرزهای سوریه مستقر کرده و فقط در سال جاری ۴۵ میلیون دلار به عملیات‌های امنیتی در شمال سوریه اختصاص داده است. در مقابل، روسیه با برگزاری رزمایش‌های نظامی مشترک با باقی‌مانده نیروهای اسد و تحویل تجهیزات پیشرفته، تلاش دارد نفوذ پیشین خود در سوریه را بازسازی کند. این رقابت در سطحی وسیع‌تر، بخشی از جنگ نیابتی قدرت‌های منطقه بر سر نقش‌آفرینی در سوریه است؛ کشوری که اکنون به قطعه شطرنجی تبدیل شده که هر حرکت در آن، پیامدهایی برای معادلات انرژی شرق مدیترانه و امنیت کشورهای اطراف دارد.

آینده این بحران به‌شدت به تحرکات بازیگران داخلی و خارجی وابسته است. سناریوی محتمل، اعلام «خودمختاری اداری» توسط شورای علویان لاذقیه با حمایت روسیه است که می‌تواند آغازی بر تجزیه عملی سوریه به سه مناطق نفوذ ترکیه، روسیه و کردها باشد. مدل‌سازی‌های مرکز بحران‌های بین‌المللی (ICG) نشان می‌دهد بدون مداخله جامعه جهانی، سوریه تا ۲۰۲۵ ممکن است به سه بخش مجزا تقسیم شود. از سوی دیگر، تشدید درگیری‌ها در نزدیکی پایگاه‌های ترکیه، خطر فعال‌سازی ماده ۵ پیمان ناتو و مداخله مستقیم غرب را افزایش می‌دهد.

آنچه در لاذقیه می‌گذرد، فقط یک نبرد نظامی نیست، بلکه تجلی گسست‌های عمیق اجتماعی بحران مشروعیت سیاسی و پایان نظام‌های دیکتاتوری کلاسیک در خاورمیانه است. سوریه امروز، آزمایشگاهی است که در آن تضادهای قومی، رقابت‌های ژئوپلیتیکی و بحران‌های هویتی در هم می‌آمیزند و هر حلقه این زنجیره بحران، حلقه بعدی را خلق می‌کند. تا زمانی که بازیگران داخلی و خارجی به‌جای یافتن راه‌حلی جامع، به دنبال تأمین منافع کوتاه‌مدت خود باشند، آتش این بحران نه‌تنها خاموش نخواهد شد، بلکه دامنه آن به کل منطقه گسترش خواهد یافت.

مذاکرات مستقیم آمریکا و حماس

موضوع کلی واشنگتن نسبت به حماس ایجاد نکرده است. تامی بروس گفت: پیام ارسالی همان پیامی بود که پیش‌تر نیز از طریق کانال‌های دیگر منتقل شده بود؛ این موضوع که حماس نمی‌تواند به حضور خود در غزه ادامه دهد.

در همین حال، بحث درباره طرح کشورهای عربی برای بازسازی غزه نیز واکنش‌هایی برانگیخته است. استیو ویتکاف اشاره کرد این طرح ویژگی‌های مثبتی دارد، اما به بحث‌های بیشتری نیازمند است. او این طرح را به عنوان نخستین گام حسن نیت از سوی مصر تلقی کرد. بااین‌حال، برخی مقام‌های آمریکایی مخالفت‌هایی با طرح کشورهای عربی نشان داده‌اند. بربان هیوز، سخنگوی شورای امنیت ملی کاخ سفید، اظهار کرد طرح مذکور به مسئله غیرقابل سکونت بودن غزه نمی‌پردازد. او یادآوری کرد دونالد ترامپ کماکان بر موضع خود درباره لزوم کنترل آمریکا بر غزه تاکید دارد. براساس جزئیات طرح منتشرشده از سوی مصر، پیشنهاد شده است اداره غزه به مدت شش ماه به یک کمیته مستقل تکنوکرات سپرده شود و سپس کنترل این منطقه به تشکیلات خودگردان فلسطینی منتقل شود. برخلاف پیشنهاد ترامپ، این طرح بازسازی غزه را هم‌زمان با ادامه حضور فلسطینی‌ها در این منطقه تعریف می‌کند و بر اعزام نیروهای بین‌المللی حافظ صلح نیز تاکید دارد.

رئیس جمهور آمریکا با تأیید مذاکرات مستقیم واشنگتن با حماس، تاکید کرد مذاکره مستقیم نمایندگان دولتش با گروه حماس در راستای حمایت از اسرائیل است؛ زیرا هدف اصلی این گفت‌وگوها، بحث درباره گروگان‌های اسرائیلی است.

دونالد ترامپ حین امضای فرمان‌های اجرایی به خبرنگاران اعلام کرد: ما هیچ تعامل رسمی‌ای با حماس نداریم و هیچ پرداخت تقوی نیز انجام نمی‌شود. او بار دیگر بر لزوم مذاکره تاکید کرد و توضیح داد بین مذاکره و پرداخت پول تفاوت وجود دارد. او افزود: ما می‌خواهیم این گروه را مهار کنیم.

به گفته یک منبع آگاه در حماس، گفت‌وگوهای اخیر این جنبش با فرستاده آمریکا در قطر، با محوریت آزادی اسرای اسرائیلی دارای تابعیت آمریکایی انجام شده است.

این منبع در مصاحبه با العربی‌الجدید بیان کرد مذاکرات مستقیم با حضور آدام بوهلر، نماینده ویژه ترامپ در امور مربوط به گروگان‌ها، دو هفته پس از سخنرانی ترامپ آغاز شد. ترامپ از حماس خواسته بود حسن نیت خود را از طریق آزادسازی اسرای دوتابعیتی نشان دهد. در پی این درخواست، حماس یک زندانی اسرائیلی-آمریکایی به نام ساجوی دکل چن را آزاد کرد.

این منبع همچنین تاکید کرد اسرائیلی که آمریکا درخواست آزادی آنها را داشته، همگی سرزای بوده‌اند و تعداد آنها بین چهار تا شش نفر است. او اشاره کرد این اقدام، اولین همکاری از این نوع توسط دولت ترامپ نیست.

خبر مذاکرات مستقیم آدام بوهلر با نمایندگان حماس ابتدا توسط رسانه‌ها منتشر شد و سپس کاخ سفید آن را تأیید کرد. چند ساعت بعد، ترامپ در یادداشتی در رسانه اجتماعی خود از «آخرین هشدار» به حماس سخن گفت و خواستار آزادی تمامی گروگان‌ها شد. ترامپ همچنین در سخنانی با اشاره به دیدارهای خود با برخی از گروگان‌های آزادشده اظهار کرد داستان‌هایی که آنها درباره بردرفراری‌های دوران اسارت تعریف کردند، شوکه‌کننده بوده است. او اعلام کرد از میان ۵۹ گروگان باقی‌مانده، فقط ۲۴ نفر زنده هستند و شرایط آنها نیز وخیم است.

در همین حال، استیو ویتکاف، نماینده ویژه دولت ترامپ در امور خاورمیانه، تأیید کرد مذاکرات مستقیم میان آمریکا و حماس در روزهای اخیر انجام شده است. او با بیان اینکه هدف این مذاکرات بازگرداندن تمامی گروگان‌هاست، گفت تحقق این هدف نیازمند اقدامات جدی و منطقی از سوی حماس است. او همچنین اعلام کرد برای آغاز دور جدیدی از مذاکرات به خاورمیانه سفر خواهد کرد.

سخنگوی وزارت امور خارجه آمریکا نیز تصریح کرد محتوای مذاکرات اخیر تغییری در

گزارش

چگونه یک تغییر ساده در تغذیه، آینده دامداران را متحول می‌کند؟

نقشه راه برای دامداران مشتاق

رئیس مؤسسه تحقیقات علوم دامی کشور، با اشاره به اینکه بیش از ۲۷ نژاد گوسفند بومی در کشور شناسایی و ثبت شده است، می‌افزاید: «هرکدام از این نژادها خصوصیات منحصربه‌فردی دارند و نسبت به منطقه‌ای که در آن پرورش می‌یابد، پتانسیل‌های قابل توجهی را به نمایش می‌گذارند».

حسن خمیس‌آبادی، ادامه می‌دهد: «با تحقیقات انجام‌شده مشخص شد که استفاده از جیره آغازین، می‌تواند تأثیری قابل توجه در گله‌های دام سبک پروری ایجاد کند که در بازدید از دامداری پایلوت، این تفاوت بسیار مشهود بود».

وی، ابراز امیدواری کرد که با برگزاری دوره‌های آموزشی و ترویج این مبحث علمی، چنین روش مؤثری در کل دامداری‌های کشور فرایگر شود، زیرا با گسترش اجرای چنین پژوهش‌هایی، دامداری‌ها زنده می‌مانند و تولید پایدار می‌شود. این دقیقاً همان موضوعی است که فرهاد میرزایی، پژوهشگر مروج ارشد مؤسسه تحقیقات علوم دامی کشور نیز بر آن صحه می‌گذارد. میرزایی، معتقد است که دامدارهایی مانند آقای توانگر، جزء آخرین نسل از بازماندگانی هستند که توانسته‌اند تاکنون با پروراندن پدیده نیمه‌صنعتی، کاری کنند که حداقل قشر متوسط جامعه همچنان قدرت خرید گوشت قرمز را تاحدودی داشته باشد.

او می‌گوید: «اگر دامدارهایی از این دست، اقدام به فروش واحد تولیدی خود کنند، تا ۱۰ میلیارد تومان عایدشان می‌شود که با سپرده‌گذاری این مبلغ در بانک حداقل ماهانه یک میلیارد تومان درآمد خواهند داشت؛ آن هم بدون دخدغه برای تهیه علوفه یا فروش محصول».

این پژوهشگر ارشد، با استناد به این حساب و کتاب، می‌گوید: «این واحدهای تولیدی باید از طرف دولت حمایت شوند، زیرا تعطیلی آنها یعنی از دسترس خارج‌شدن پروتئین حیوانی برای قشر بزرگی از جامعه». میرزایی، البته از دامداران هم درخواست می‌کند که برای پیشبرد پایدار تولید و خروج از بحران‌های غیرمنتظره، همیشه کارشناسان و مشاوران علمی را همراهی کنند.

ابوالفضل نژادخیر، عضو هیئتمدیره تعاونی عشایری ساوجبلاغ، با بیان اینکه محتویات جیره آغازین برای بره‌ها و بزغاله‌ها باید به‌گونه‌ای باشد که رشد دام را به‌خوبی تضمین کند، می‌گوید: «بره‌هایی که بین ۱۸ تا ۲۰ کیلوگرم وزن می‌گیرند برای قطع جیره آغازین آماده‌اند. بنابراین دامداران باید توجه داشته باشند دامی که استارتر مصرف کرده باید در وزن بین ۴۰ تا ۴۲ کیلوگرم به بازار عرضه شود، وگرنه چربی گوشت افزایش می‌یابد».

این تنها آغاز راه است! تصور کنید در آینده نزدیک، گله‌های ایران نه‌تنها نیاز داخلی را تأمین کنند، بلکه به قدرتی جهانی در بازار گوسفند زنده تبدیل شوند! با همه‌گیرشدن استفاده از جیره آغازین پلت‌شده در تغذیه بره و بزغاله‌های شیرخوار، در کنار رعایت اصول بهداشتی و پرورش، رونق دوباره به دامداری‌های دام سبک کشور برخواهد گشت؛ رؤیایی که با همت دامداران و پشتیبانی علمی محقق می‌شود. این روش نه یک ادعا، بلکه پاسخ علمی به دردهای قدیمی صنعت دام است.

منصور توانگر، از متخصصان ابراز رضایت می‌کند و با شور خاصی که حاکی از امید است، می‌گوید: «پیشنهاد دوستان محقق را پذیرفتم چون به کار آنها اعتماد داشتم و می‌دانستم علم می‌تواند ما را از گرفتاری‌ها نجات دهد. خوشحالم که اعتمادی می‌مسورد نبود و ما در پایان دوره سه ماه پرورش، در گروه آزمایش، حتی بره‌هایی با وزن ۳۰ کیلوگرم نیز داشتیم».